

Список використаних джерел:

1. Бубенко П. Т., Панова О. Д. Європейський вимір глобальної програми розвитку міст/ П. Т. Бубенко, О. Д. Панова // Бізнес Інформ – 2017. – №11. – С. 52–60. http://www.business-inform.net/export_pdf/business-inform-2017-11_0-pages-52_60.pdf
2. European Comission. Integrated Sustainable Urban Development. URL:https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/urban_en.pdf
3. United Nations, Department of Economic and Social Affairs, Population Division (2016). The World's Cities in 2016 – Data Booklet (ST/ESA/SER.A/392). URL:http://www.un.org/en/development/desa/population/publications/pdf/urbanization/the_worlds_cities_in_2016_data_booklet.pdf

СТАЛИЙ РОЗВИТОК МІСТА: РІВНЕВИЙ ПІДХІД

С. І. ТАРАСЕНКО, канд. екон. наук, доц.

К. О. ЛЕВЧУК, канд. екон. наук, доц.

*Дніпровський державний технічний університет
51918 Україна, м. Кам'янське, вул. Дніпробудівська, 2
svetarasenko@gmail.com*

Можливості сталого розвитку суспільства визначаються ступенем гармонізації його економічних, екологічних та соціальних інтересів. Відповідно до Національної парадигми сталого розвитку України основними стратегічними засадами формування національної моделі сталого розвитку визначені:

- 1) обґрунтування цілей, завдань, напрямів розвитку суспільства, задоволення його екологічних потреб;
- 2) організація діяльності суспільства з виконання прийнятих цілей і завдань;
- 3) розподіл матеріальних і екокультурних цінностей;
- 4) узгодження різноманітних інтересів держави і соціальних спільнот;
- 5) розроблення стандартів і законів поведінки в суспільстві;
- 6) досягнення внутрішньої та зовнішньої безпеки і стабільності політичного ладу;
- 7) формування суспільної свідомості;
- 8) контроль за дотриманням законів, припинення дій, що порушують загальноприйняті екологічні норми.

Специфічність та глобальність проблеми сталого розвитку полягає в тому, що вона стосується абсолютно всіх рівнів економіки, навколишнього середовища та суспільства, а час на її вирішення обмежений можливостями екологічної системи адаптуватися до змін, які генеруються швидким розвитком економіки та соціумом.

Національна економіка як система макrorівня включає в себе регіональні, галузеві економіки, які теж можна розглядати як інтеграційні утворення економік окремих територій, міст, підприємств, домогосподарств. Безумовно, сталий розвиток окремого підприємства або міста є неможливим, оскільки вони

є елементами систем більш високого рівня, і, зважаючи на якості систем, взаємопов'язані, взаємозалежні, та взаємодіють з іншими елементами, а, отже, у повному обсязі реалізувати сталий розвиток можливо лише на глобальному рівні, що, перш за все, визначається єдністю біосфери Землі.

Саме тому, з одного боку, необхідними є координація зусиль усіх держав у світовому масштабі та прийняття загальних рішень щодо забезпечення сталого розвитку, обов'язкових до виконання у всіх країнах, а з іншого, вже сьогодні паралельно із процесами узгодження мають здійснюватись конкретні дії щодо практичної реалізації завдань у напрямку сталого розвитку на всіх рівнях його забезпечення. При цьому, у числі зазначених одним з найбільш результативних з точки зору впливу на сталість є рівень міста. Його значимість закріплена в системі 17 цілей сталого розвитку (ЦСР) глобального та національного рівня: Ціль 11. Забезпечення відкритості, безпеки, життєстійкості й екологічної стійкості міст і населених пунктів. Адже, саме міста є зосередженням підприємств, установ, організацій, у тому числі громадських, а також місцевих жителів, інтегровані зусилля яких можуть забезпечити практичну реалізацію заходів на шляху досягнення ЦСР, а більшість з цілей макrorівня може бути конкретизована для рівня місцевої спільноти з урахуванням існуючого потенціалу.

Таким чином, вирішення проблеми гармонізації економічної, екологічної та соціальної підсистем сучасного світу вимагає усвідомлення відповідальності та активного використання наявного потенціалу владою, суспільством, урядовими і неурядовими структурами, підприємствами та організаціями, кожним громадянином у забезпеченні збалансованого розвитку, що виступає можливим за умови чіткої структуризації ЦСР за рівнями їх реалізації, забезпечення кореляції системи ЦСР кожного рівня з системами ЦСР глобального та національного рівнів, врахування особливостей даного рівня соціо-еколого-економічної системи, його підпорядкованості, а також можливостей у вирішенні найактуальніших завдань сталого розвитку.

ОЦІНКА ПРОЦЕСІВ РОЗВИТКУ УРБАНІЗОВАНИХ ТЕРИТОРІЙ: СОЦІАЛЬНА СКЛАДОВА

М. М. КУЧЕР, канд. екон. наук, доц.

*Дніпровський державний технічний університет
51918 Україна, м. Кам'янське, вул. Дніпробудівська, 2
ritakucher@ukr.net*

Є. О. ТУРЧИН, здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня,

*Дніпровський державний технічний університет
51918 Україна, м. Кам'янське, вул. Дніпробудівська, 2*

Об'єктивною умовою реалізації будь-яких змін у функціонуванні соціально-економічних систем урбанізованих територій є оцінка їхньої